No. 1482 Zaterdag 25 Mei 1912. 29ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Pinksteren.

Pinksteren is voor den Christen geen bloot herinneringsfeest aan een heerlijke, wereldvernieuwende gebeurtenis, die onherroepelijk voorbij is en waaraan wij slechts met des te dieper weemoed terug denken, naarmate de tijd, welke ons van de nederdaling des H. Geestes over de Apostelen scheidt, langer wordt — Pinksteren is voor ons een altoos vruchtbaar feest, waarop, zij het op onzichtbare wijze, de werking des H. Geestes in de Kerk en in de zielen zich met telkens nieuwe kracht herhaalt.

Op den Pinksterdag werd de H. Geest niet enkel aan de Apostelen persoonlijk, maar in hen aan de geheele Kerk ingestort, zoodat Hij in de opvolgers der Apostelen en geheel het Christenvolk zou blijven wonen en werken krachtens die geheel bijzondere mededeeling van Zijn licht en kracht, welke het uitverkoren volk Gods wel in de visioenen zijner profeten, uit de verte, in extatische verrukking, gezien, maar zelf nooit genoten heeft. De spiritus rector der Kerk en der zielen was van af den beginne, is en zal immer zijn de H. Geest, door Christus beloofd en gezonden, om het werk der Verlossing in de wereld, gedurende alle eeuwen heen, voort te zetten en te voltrekken.

In Christus' Kerk is 't alzoo een aanhoudend Pinksteren; het is een aanhoudend invloeien van de krachten de bezieling des Heeren in de wereld, in de Kerk en de christenzielen; aanhoudend worden zij met de „kracht uit den hooge" gesterkt gelijk de Apostelen en weerbaar gemaakt tegen de booze macht uit de diepte; aanhoudend stroomt uit de hooge hemelssferen, door het gebruik der H. Sacramenten, vooral van het H. Vormsel, het gebed, de goede werken en de beoefening der deugd, het heilig Pinkstervuur, dat het inwendig leven van de Kerk en der Christenen verlicht en verwarmt, versterkt en vertroost; aanhoudend heeft nog plaats de instorting van de genadegaven des H. Geestes in de menschenharten om die harten zelf en aldus de wereld te overwinnen, te hervormen en te beheerschen; aanhoudend staan de christelijke samenleving zoowel als het persoonlijk en het gezinsleven der Christenen onder den invloed der werking van den Pinkstergeest, Die nimmer weer wijken zal uit de wereld en de christelijke levenskringen, maar bij ons zal blijven tot de voleinding der eeuwen.

* * *

Niet allen is 't in gelijke mate gegeven de werking van dien Geest te voelen en Zijne vruchten te smaken. Een voortdurend, zij het bij wijle onderbroken, bruilofsfeest wordt door Hem alleen bereid voor hen, die, door vergeestelijking, verinnerlijking en verdieping van het inwendig zieleleven, bekwaam werden voor een geregeld, rustig en intiem verkeer met dezen „zoeten Gast", Die zich zelve eene bijzonder geliefkoosde woontent sticht in die rechtvaardige zielen, waarin Hij geheel en met uitsluiting van lagere machten en meesters kan heerschen en regeeren. In haar schijnt het innerlijk licht, dat de duisternis van binnen doet opklaren, niet fluks en vluchtig als het weerlicht-geflikker in een donkeren nacht, welks plotseling verdwijnen den hemel weer onzichtbaar maakt, maar als het schijnsel van een stil en rustig brandende vlam, die, hoewel in ons klein binnenste verborgen, ons hemel en aarde in het nieuwe, verrassende, blijde licht harer stralen doet zien, kennen en waardeeren, zooals de Geest Gods ze ziet, kent en waardeert. In sommige, de beste en gelukkigste, oogenblikken des levens zien wij allen evenwel de dingen anders, onder een ander aspect, dan ze ons gewoonlijk voorkomen. Het is in de groote genadedagen van Missie of Retraite b. v., wanneer het bezoek des H. Geestes voelbaar wordt aan onze ziel en Hij deze voor een wijle overmeestert, overstroomt met Zijn licht, zoetheid en kracht. Voor niet-geloovigen of Christenen, die zulks alleen zijn van naam, voor verblinde en verstokte wereldlingen spreken wij hier in mysterieuze, onverstaanbare taal, maar niet voor Katholieken, die op dezen Pinksterdag zelf een ongewone prikkeling en gloed in hun zieleleven voelen, voortkomend uit de werking van denzelfden Geest, Die het gemoed der Apostelen in vlam zette en hen van God en de goddelijke dingen deed spreken met een bezieling en onverschrokkenheid, zòó ver de grenzen van menschelijke geestdrift en moed te buiten gaande, dat Jerusalem ze alleen uit een roes van brooddronkenheid konde verklaren.

* * *

In het H. Doopsel komt de H. Geest in de ziel van den Christen wonen als in een levenden tempel en zoodra de verstandelijke en geestelijke vermogens uit hare onbewustheid in het kind ontwaken, begint een nieuw, hooger levensbeginsel zich te openbaren en te werken. In die jonge ziel neemt dan het geheimzinnig proces van het geestelijk leven een aanvang; wordt dit hooger leven door een goede, christelijke opvoeding ontwikkeld en gesterkt, dan verraadt de inwonende Geest des Heeren zich naar buiten in den blos der onschuld op de frissche wangen, in de schittering eener hemelsche lieftalligheid in 't zachte kinderoog, in den smaak voor het gebed en de goddelijke dingen, in den geur eener engelachtige vroomheid, welke den kleine, nog zoo onervaren en ontwetend in menschelijke dingen, niet zelden reeds zeer vroegtijdig het geheim zijner geestelijke roeping openbaart en hem voor het later leven doet besluiten tot het kiezen van een levensstaat, zonder dat hij zich van de heldhaftigheid van die keuze bewust is of zich laat afschrikken door de moeilijkheden, aan dien staat verbonden.

De „vinger Gods" is hier duidelijk zichtbaar. Het kind zelf weet noch vermoedt gewoonlijk de werking van de hoogere macht, die in hem woont. Later eerst, als de blijdste verlangens en stoutste toekomstplannen der kindsche jaren in vervulling gaan en de jongeling in een retrospectieve beschouwing van zijn doen en laten den gouden draad ziet, door Gods barmhartige voorzienigheid in zijn levensloop geweven, wordt hij er zich van bewust, dat niet hij zich zelf, maar de Geest Gods hem „zacht en krachtig" geleid heeft tot zijn levensdoel. De H. Geest was het — o zalig bevroeden voor het dankbare hart van priester en religieus — Die in zijn jong hart bad „met onuitsprekelijke verzuchtingen", hem het verlokkend ideaal der hoogere volmaaktheid gedurig voor oogen stelde, hem aan dat ideaal deed vasthouden, door alle gevaren hem een veiligen uitweg baande, hem alle moeilijkheden deed overwinnen en al de listen van den Booze verijdelen.

Op alle goede christenen, maar op deze bevoorrechte zielen vooral zijn toepasselijk de woorden van P. Moritz Meschler (Die Gaben des heiligen Pfingstfestes" pag. 297-98):

„De Heilige Geest is onze opvoeder, d. w. z. Hij maakt ons bekwaam en gereed voor ons levensdoel, allereerst voor onze taak hier beneden en, door de gelukkige vervulling van die taak, voor het groote doel in de eeuwigheid, in den Hemel.

„Dit alles bereikt Hij door de macht, die Zijne werkdadige genaden op ons uitoefenen. Aan deze werkdadige genaden dankt de Kerk hare geloovigen, hare geloofshelden, hare heiligen in alle standen, hare Ordenstichters, hare Aposelen en martelaren. Zij allen kwamen voort uit die inwendige school, welke de H. Geest in het hart van ieder gerechtvaardigden Christen sticht en onvermoeid in stand houdt, zoolang de tijd van geestelijke vorming in dit leven duurt. In ons hart, in onze ziel verwijlt, bidt, arbeidt, loutert, veredelt Hij, om het beeld van onzen geest te vormen.

„Er is geen schilder of beeldhouwer, die zoo standvastig, zoo ijverig, zoo onverdroten, zoo vol ernst en warme toewijding voor zijn beeld zit te studeeren, als de H. Geest aan onze ziel arbeidt, om haar met deugden en genaden te smukken en gelijkvorming te maken aan het beeld van den Heiland. Er is geene moeder, die zoo aan haar kind hangt, het zoo koestert en verpleegt, het met zooveel zorg leert arbeiden, bidden, spreken en denken als de H. Geest. Dat kan die moeder ook niet. Hij is midden in ons hart en beschikt over veel machtigere en invoedrijkere vormings- en opvoedingsmiddelen. Hij is de Vinger Gods zelf, Die aan ons werkt en den kunstvollen, vergoddelijkenden arbeid onzer heiliging volvoert.

„Hoe moeten wij er ons over verheugen, zulk een Opvoeder te hebben en hoe dankbaar moeten wij niet zijn voor Zijne liefde, Zijn geduld en Zijn onvermoeid werken. Bedenken wij toch, hoeveele jaren Hij reeds in onze harten werkt en Zijn arbeid niet opgeeft, ondanks den geringen voortgang welken wij maakten. Doch dat zal ons vertrouwen niet verzwakken, zoolang Hij ons niet opgeeft, mogen ook wij ons zelf niet opgeven. Welke weerbarstige elementen heeft Hij niet aan banden gelegd, en dikwijls in één oogenblik! Denken wij aan den H. Paulus, aan de H. Magdelena! Verwijderen wij ons niet uit Zijne vormingsschool en laten wij Hem werken! Geven wij ons met kinderlijk vertrouwen aan Hem over."

* * *

Op het Pinksterfeest deelt de H. Geest in het bijzonder Zijne Zeven Gaven aan den Christen mede! Die Zeven Gaven ontvingen wij allen met de heiligmakende genade in het H. Doopsel, maar hoe betrekkelijk weinigen zijn er, in wie ze tot volle krachtsontwikkeling en rijpheid komen! In vele rechtvaardigen sluimeren ze schier, blijven ze bijna werkeloos het heele leven lang, wijl zij aan de vorming en volmaking van hun inwendig zieleleven weinig of geen zorg besteden.

In die kinderen Gods alleen, welke zich door den Geest des Heeren laten leiden en zijne zevenvoudige kracht in hoogere mate op zich laten inwerken, wordt het innerlijk leven vergeestelijkt, wordt het goddelijk beginsel alles beheerschend levensbeginsel, wordt geheel de levens- en wereldbeschouwing uit de diepte van stoffelijke en zinnelijke bevroedingen opgeheven tot de sfeer van het bovennatuurlijke en hemelsche. Voor hen is de godsdienst met zijne verplichtingen geen last, maar een lust; zij gevoelen een prikkelenden drang om immer er op alle gebied te werken voor de verwezenlijking van de hoogere inzichten Gods met de menschen; zij doen allereerst het goede, dat plicht is, maar verder ook altijd en overal, waar maar iets goeds te doen valt, in het persoonlijk, huiselijk en maatschappelijk leven; in hunne berekeningen en in hun streven laten zij zich leiden door hoogere dan menschelijke beweegredenen en voelen zij zich gesterkt door hoogere dan menschelijke kracht. Volmaakte typen van dit edel soort Christenen zijn de Heiligen, die onder de verlichting en de beademing van den Geest des Heeren het hoogste, hemelsche doeleinde voor ons bestaan steeds in het oog vatten, in hun zinnen en streven daaraan al het andere ondergeschikt maakten en met apostolischen ijver arbeidden voor datgene, waarbij vergeleken het stoffelijke en aardsche zijne waarde en bekoorlijkheid verliest.

Ernest Hello geeft ons een zeer opmerkelijke verklaring, waarom God zich bij het totstandbrengen van grootsche en verheven werken evenzeer van menschelijkerwijze gesproken, ongeschikte werktuigen als van groote geesten en genieën bedient. Voor ons zegt ongeveer deze diepzinnige schrijver, is de afstand tusschen een genie en een middelmatigen of bekrompen geest groot, zeer groot; voor den oneindig wijzen en machtigen God daarentegen, voor Wien het helderst menschelijk licht duisternis is en de grootste menschelijke kracht zwakheid, is die afstand gering, als niets beteekenend — een gebrek, een leemte, welke hij met een minimum van Zijne kracht en wijsheid kan aanvullen.

Welnu, die wijsheid en kracht verkrijgen wij door den Geest, Die eens op het Pinksterfeest over de Apostelen nederdaalde en zich telken jare op den herinneringsdag der Nederdaling op onzichtbare wijze uitstort in onzen geest en in ons hart.

Dat derhalve allen, die voor zich zelf en voor anderen veel goeds en groots willen tot stand brengen, met de Kerk op dit feest en gedurende het Octaaf den H. Geest en Zijne Zeven Gaven afsmeeken. Gelijk de Apostelen zullen wij den vuurdoop van den Pinkstergeest ontvangen!

Pius X en de Katholieke Pers.

Van groot belang is de verklaring, die de Paus twee maanden geleden heeft gedaan aan den medewerker van „La Croix" Abbé Ardant, en waarin hij zijn ideeën weergeeft over de verheven roeping van de Katholieke Pers. Die uitspraak zal misschien menigeen verwonderd hebben, die in Pius X een conservatieven Paus ziet, een starstijf bewonderaar van 't heilig verleden, een Paus, een goeden herder, die immer zoo vol zorg is voor het innerlijk geestelijk leven zijner Kerk, zonder te letten op te betrekkingen der Kerk naar buiten en de wereldlijke belangen der Geloovigen.

Doch die verwondering is gevolg van verkeerd begrijpen van de beteekenis, die het Pausdom heeft voor iederen tijd; die verwondering komt voort deels uit wetenschappelijke onwetendheid, deels als gevolg daarvan uit minachting en bitterheid.

De H. Geest, de Verlichter van de H. Kerk, Hij zorgt voor haar bestuur, het is Zijn Goddelijk werk, dat er steeds een Paus in Rome zetelt, die bestuurt en regeert overeenkomstig de geestelijke en tijdelijke eischen zijner onderdanen.

Hoort wat prof. de Groot zegt in zijn werk: „de Pausen". Al wie de zaken niet éénzijdig, maar in het licht van oprechte waarheidliefde beschouwt, kan niet zonder levendige belangstelling een macht gadeslaan, die niet met één koninkrijk of één punt van beschaving, maar met alle werelddeelen, allen leven en allen vooruitgang in het nauwste verband staat".

Pius X, de thans roemvol regeerende Paus, ook hij is een Paus van zijn tijd.

Hij is een wijze, onverschrokken regeerder, een stuurman die 't schip der Kerk machtig is en veilig stuurt in de heftige golfstroom van dezen tijd— in de zône der orkanen. Geen golfslag is te krachtig, geen vlaag te geweldig, onvervaard snijdt het de baren van ongeloof, recht aanhoudend op zijn doel: de heiliging der zielen. De stormen mogen opsteken in alle landen, uit alle richtingen, de vijanden mogen brullen van woede, als slangen hun gift uitspuwen, onverschrokken klinkt de stem van den Paus en beveelt. Hij spreekt en beveelt, naar gesproken en bevolen moet worden. En het is recht en opportuun, want de geest Gods is met Hem.

Denk hier aan de laatste Pauselijke decreten betreffende het Sacrament des Huwelijks, het Modernisme, de exemptie der Geestelijken; hoe zij werden ontvangen en uitgelegd door al wat de Kath. Kerk vijandig is: het waren steenen des aanstoots voor het ongeloof, doch beteekenden inderdaad hechtheid, kracht en gezag voor de Kath. Kerk.

Geenszins daarom zal een katholiek, die aldus de beteekenis van het Pausdom kent, zich verwonderen — zooals een groot blad meende — over de verklaring van Pius X omtrent de Katholieke Pers.

„De drukpers, ja! zoo zeide de Paus. „De ouderwetsche mensch zegt: dat zijn nieuwerwetsche zaken, vroeger werden de menschen ook zalig zonder couranten. Vroeger! vroeger! Maar die halsstarige bewonderaars van het vroeger, denken er niet aan, dat er vroeger geen gevaar was van slechte lectuur, en dus ook geen tegengif noodig was. Er is geen quaestie meer van vroeger, maar van nu, en iederen dag wordt het menschdom bedrogen en vergiftigd en gaat verloren door slechte couranten. Men kan kerken bouwen, missies geven, scholen oprichten, men wint niets er mee, als men niet terzelfder tijd het zwaard weet te hanteeren tegen den vijand door de Kath. Pers."

Dit woord bewijst, dat Pius X, met zijn machtige blik den stand der tegenwoordige zaken doorgrondt, dat hij begrijpt de zieletoestand der Katholieken van dezen tijd. Pius X begrijpt de wereld, zooals pater Weisz ze beschrijft: „dat aarzelen tusschen God en de wereld, de zwakheid van geloof, wankelmoedigheid, onzuiverheid van beweegredenen, verstrooidheid en weinige godsdienstzin, de geestesrichting, die onder den naam van liberalisme op vereering aanspraak meent te mogen maken, die vage levensrichting". Zóó is de wereld, zóó de mensch, zóó vele Katholieken van het heden.

Wat volgt daaruit?

Dat die menschen ten zeerste ontvankelijk zijn voor de besmetting die uitgaat van de ongeloovige pers, dat zij de laatste disposities hebben om in zich op te nemen en te voeden de pestbacil, die door ongeloovig en immoreel geschrijf in de dagbladen en tijdschriften wordt verspreid. Zij zijn niet bestand tegen de macht van het kwaad, dat wortelt in de tegenwoordige lectuur. Die macht is ontzaggelijk en valt met volle kracht op den Katholiek, en schaadt hem in zijn heiligste ideeën.

Hoe wordt steeds de H. Godsdienst bestreden, hoe de zuivere moraal bekampt, de kunst verlaagd en vertreden, de leer der sociologie gedoceerd volgens de beginselen van maatschappij ondermijnende systemen. En dat verre van logisch en ridderlijk.

O neen, gezonde logica en edele argumentatie ontbreken zoo dikwijls, de redeneeringen en conclusies zijn gewoonlijk domme sophisterij en laffe haarkloverijen, bespotting van al wat redelijk en heilig is, systematische afbrekerij van alle goed en recht. Inderdaad:

Geen Roelandszwaard — een ezelskaak
Bij strijd om het recht is hunne zaak;
Geen logica of bijbelboek
Maar bullepees en voermansvloek.

Tegen dit kwaad moet gestreden worden, onder krachtige aansporing van Onzen H. Vader, door een gezonde, edele Katholieke pers.

Door geregeld lezen van een deugdelijk Katholiek blad; door de Kath. pers te steunen en te verspreiden, door lage geschriften te minachten

als straatvuil, door mede te werken om geschriften van geloofsverdediging en zedeleer onder de menschen te brengen, in één woord, door de Kath. Pers aan haar doel te doen beantwoorden. Dit is het wapen bij voorkeur in dezen tijd tegen den strijd des wereldgeestes.

Kerken en scholen en missies, zij zijn van geen waarde, als er niet gelezen wordt, gezonde lectuur, die voedsel is voor den zwakke, steun voor den wankelende, tegengift voor hem die vergiftigd is, waarheid voor hem die bedrogen is.

Begin maar met een Kath. courant, en kerken, scholen en inrichtingen op sociaal gebied zullen volgen: de bloei van de Katholieke Pers beteekent bloei van het Katholiek leven.

AUTOMOBIEL-KEUR

ONTWERP.

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het verkeer op de wegen van het eiland Curaçao in verband met het gebruik van motorrijtuigen te regelen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur:

Art. 1.

In deze keur wordt verstaan:

1o. onder motorrijtuigen alle rij- of voertuigen, bestemd om uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen;

2o. onder wegen, alle straten, bruggen en wegen, welke voor het openbaar verkeer openstaan;

3o. onder bestuurder van een motorrijtuig, hij, die het rijtuig bestuurt of onder zijn onmiddellijk toezicht doet besturen.

Art. 2.

Het Hoofd van Politie is bevoegd wegen gesloten te verklaren in het belang van de vrijheid en de veiligheid van het verkeer op die wegen, hetzij voor alle motorrijtuigen, hetzij voor die motorrijtuigen, welke de bij de verklaring te bepalen afmetingen te boven gaan.

Van de beschikkingen, waarbij een verklaring, als bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan of opgeheven, geschiedt aankondiging in de Curaçaosche Courant.

Art. 3.

Het gesloten zijn van wegen wordt op die wegen aangeduid door waarschuwingsborden.

De plaats der waarschuwingsborden wordt bepaald bij de in art. 2 bedoelde verklaring.

Art. 4.

Het is verboden met een motorrijtuig over een weg te rijden, tenzij:

1o. behoorlijk zichtbaar zij een op of aan het rijtuig aangebracht nummer, aan den eigenaar of houder opgegeven door het Hoofd van Politie, van zoodanige afmetingen en kleur en zoodanig aangebracht en verlicht, als door dien ambtenaar zal worden bepaald en in de Curaçaosche Courant aangekondigd;

2o. aan den eigenaar of houder door het Hoofd van Politie ter zake van de sub. 1o. bedoelde opgave een nummerbewijs zij afgegeven;

3o. de bestuurder in het bezit zij van een geldig rijbewijs afgegeven door het Hoofd van Politie;

4o. aan den eigenaar of houder door het Hoofd van Politie een schriftelijke vergunning tot gebruik is afgegeven.

Art. 5.

Een rijbewijs als bedoeld in het voorgaand artikel wordt op aanvrage afgegeven aan ieder, die den leeftijd van achttien jaren heeft bereikt en aan wien een verklaring door een door den Gouverneur aan te wijzen commissie is afgegeven, dat hij voldoende bewijzen van bekwaamheid, om als bestuurder van een motorrijtuig op te treden, heeft gegeven.

Art. 6.

Het is den bestuurder van een motorrijtuig verboden, daarmede te rijden over een weg, die volgens de in art. 2 bedoelde verklaring voor zoodanig rijtuig is gesloten.

Art. 7.

Het is verboden op een weg een snelheidswedstrijd met motorrijtuigen te houden of daaraan deel te nemen.

Als deelnemers worden beschouwd de bestuurder van een motorrijtuig, waarmede aan een snelheidswedstrijd wordt deelgenomen, en de eigenaar of houder van het rijtuig, die aldus doet of laat deelnemen.

Van het in het eerste lid vervat verbod kan ontheffing worden verleend door het Hoofd van Politie ten behoeve van snelheidswetstrijden op de wegen in de buitendistricten.

Art. 8.

Het is den bestuurder van een motorrijtuig verboden daarmede over een weg te rijden:

1o. op zoodanige wijze, dat de vrijheid of veiligheid van het verkeer op dien weg wordt belemmerd of in gevaar gebracht;

2o. in het eerste of stadsdistrict met een grootere snelheid dan van 12 K. M. per uur en in de overige districten met een grootere snelheid dan van 30 K. M. per uur.

Voor plaatsen waar deze snelheden voor het algemeen verkeer of om andere redenen gevaarlijk wordt geacht, kan door het Hoofd van Politie een mindere snelheid worden voorgeschreven.

De snelheid moet, waar noodig, verminderd worden bij het rijden door bochten, op druk bezochte wegen en verder overal, waar de veiligheid van personen dit vordert.

Art. 9.

Bestuurders van motorrijtuigen zijn op de wegen verplicht met hun rijtuigen behoorlijk uit te wijken:

1o. naar *rechts*, bij het tegenkomen van motorrijtuigen, rijwielen, andere rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee;

2o. naar *links*, bij het inhalen van motorrijtuigen, rijwielen, andere rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee;

3o. naar *rechts*, bij het ingehaald worden door motorrijtuigen, rijwielen, andere rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee, voor zooveel voor hem, die wenscht in te halen, de daartoe noodige ruimte anders niet beschikbaar zou zijn, en het verlangen, dat uitgeweken worde, behoorlijk kenbaar is gemaakt.

Art. 10.

Bestuurders van rij- of voertuigen, geen motorrijtuigen zijnde, bestuurders van rijwielen, bestuurders en geleiders van rij- of trekdieren en ander vee zijn op de wegen verplicht met hetgeen door hem wordt geleid of bestuurd behoorlijk uit te wijken:

1o. naar *rechts*, bij het tegenkomen van motorrijtuigen;

2o. naar *links*, bij het inhalen van motorrijtuigen;

3o. naar *rechts*, bij het ingehaald worden door motorrijtuigen, voor zooveel voor hem, die wenscht in te halen, de daartoe noodige ruimte anders niet beschikbaar zou zijn, en het verlangen, dat uitgeweken worde, behoorlijk kenbaar is gemaakt.

Art. 11.

Voetgangers zijn op de wegen verplicht bij het tegenkomen van- of het ingehaald worden door motorrijtuigen dezen behoorlijke ruimte voor passeeren te laten.

Art. 12.

Een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, moet voorzien zijn van;

1o. een nauwkeurig werkend stuurtoestel;

2o. een inrichting om achterwaarts te rijden;

3o. minstens twee onafhankelijk van elkander krachtig werkende, onder bereik van den bestuurder zich bevindende remmen, met elk waarvan het rijtuig elk oogenblik tot stilstand kan worden gebracht;

4o. minstens één hoorn of trompet, waarvan het geluid op een afstand van 100 M. duidelijk hoorbaar is.

Art. 13.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht met den hoorn of de trompet een signaal te geven bij het omslaan van den hoek van een weg of bij bochten, en verder telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Art. 14.

Een motorrijtuig, dat zich na zonsondergang en vóór zonsopgang op een weg bevindt, moet voorzien zijn van minstens twee, aan weerszijden van het rijtuig aangebrachte, lantaarns, die voorwaarts een helder wit licht uitstralen.

Art. 15.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht het rijtuig te doen stilhouden en den motor in rust te brengen telkens, wanneer de veiligheid van het verkeer het een of het ander vordert.

Art. 16.

Het is den bestuurder van een motorrijtuig verboden:

1o. met zijn rijtuig een standplaats in te nemen op andere dan de door het Hoofd van Politie daarvoor aangewezen plaatsen; en

2o. het rijtuig zonder voldoend toezicht op een weg te laten staan.

Art. 17.

Het is verboden over een weg te rijden met een motorrijtuig door middel waarvan een rij- of voertuig wordt voortbewogen, tenzij met vergunning van het Hoofd van Politie.

Het eerste lid is niet van toepassing op het rijden met een motorrijtuig, door middel waarvan een onklaar motorrijtuig wordt voortbewogen uitsluitend met het doel om een plaats voor berging of herstel te bereiken.

Art. 18.

Op de eerste vordering van de beambten der politie is de bestuurder van een motorrijtuig verplicht het rijtuig te doen stilhouden, alsmede de in art. 4 sub 2o., 3o. en 4o. bedoelde nummer- en rijbewijs en vergunning te vertoonen.

Op gelijke vordering is de eigenaar, houder of bestuurder van een motorrijtuig verplicht aan genoemde beambten toegang tot het rijtuig te verschaffen, hun bewijs te leveren omtrent de deugdelijkheid van het stuurtoestel, remtoestel en geluidsignaal en te gedoogen, dat zij afmetingen, nummer en letter onderzoeken.

Art. 19.

Overtreding van:

art. 4, art. 6, art. 7, art. 8, art. 18 wordt gestraft met gevangenisstraf van een dag tot drie maanden of geldboete van een tot honderd gulden te zamen of afzonderlijk;

art. 9, art. 10, art. 13, art. 15, art. 16, art. 17 wordt gestraft met gevangenisstraf van een dag tot twee maanden of geldboete van een tot vijf en zeventig gulden te zamen of afzonderlijk;

art. 11, art. 12, art. 14 wordt gestraft met gevangenisstraf van een dag tot een maand of geldboete van een tot vijftig gulden te zamen of afzonderlijk.

Memorie van Toelichting.

Zoolang er maar drie automobielen op het eiland waren, waarvan twee steeds, — en een meestal — door de eigenaren zelf voor eigen gebruik werden bestuurd, werd het gemis van voorschriften als de onderhavige niet gevoeld. Doch nu er nog een automobiel bij is gekomen, die door een stalhouder verhuurd zal worden, en er nog meer verwacht worden, die ten dienste van het publiek zullen worden gesteld, komt het noodzakelijk voor het verkeer op de wegen van dit eiland in verband met het gebruik van motorrijtuigen te regelen.

Waar de straffen niet hooger behoefden te wezen dan die bij keuren mogen worden vastgesteld en het de huishouding van het eiland Curaçao alleen geldt, lijkt de keur de aangewezen wettelijke regeling van dit onderwerp.

De artikelen bevatten alle voorschriften ter bevordering van de vrijheid en veiligheid van het verkeer op de wegen en schijnen derhalve geen afzonderlijke toelichting te vereischen.

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

Saba Mei 1912.

Ik herinner mij eens een versje gelezen te hebben, waar en hoe het precies was ben ik vergeten, doch ongeveer aldus:

„Die veel aan perkamenten kluiven
En perkamenten geuren snuiven
Krijgen perkamenten kleuren"

Dat rijmt nu wel niet, maar het dicht toch en beteekent zooveel als dat je eenigzins een product bent van je omgeving.

Het, moet ook dienen als antwoord op een mogelijk verwijt, dat de Sabaneesche correspondent het over niets anders heeft dan over booten, schepen, schuiten en sloepen.

Dat verwijt zou terecht verdiend zijn, doch door bovenstaand versje hoop ik mij gerechtvaardigd.

De scheepvaart is Saba's lust en leven, voor groot en klein, voor jong en oud. Meer nog dan de Scheveningsche visschersjongen babbelt de Sabaneesche knul over schuiten, teekent scheepjes op zijn lei als 'n scheepsingenieur, prutst bootjes in elkaar als ware hij eigenaar van een werf. Geen mast of zeil, of hij weet er den naam van, geen scheepsterm is hem onbekend, van iedere Sabaaneesche schoener kent hij bemanning, inhoud, etc. etc.

Iedere aangelegenheid, de zeevaart betreffende, interesseert hem. En zooals de jongen de man, zooals de man de grijsaard.

Voor iedereen is de zee het element. Er zullen voorzeker weinig Sabaneesche mannen zijn, die niet hebben gevaren en met de zee zich hebben vertrouwd gemaakt.

Als knaap zag men in de zee zijn toekomst; als man heeft men zijn idealen verwezenlijkt gezien, de zee met alle macht en kracht gediend.

Ik herinner me nog zeer goed, het artikel in deze courant over Saba, waarin de beteekenis werd aangegeven van den Sabanees als zeeman, en de waardeering van zijn goede eigenschappen, die hij overal ter wereld ondervindt. En dat was terecht. De Sabaman is zeer gezocht om zijn onverschrokkenheid ter zee vooral, om zijn behendigheid, ijver en liefde voor tucht. Vooral op de groote Amerikaansche schoeners en brikken heeft men gaarne „Saba-people" onder het volk; slechts noode ziet men hen na drie- of vierjarigen dienst naar hun Heimath gaan, om een noodige vacantie te nemen. Zij moeten de stellige belofte afleggen, na genoten rust, hun oude plaats weer in te komen nemen.

Saba zelf heeft ook een vloot van beteekenis.

Ofschoon een havenloos eiland, zonder eenige commercie of stapelplaatsen, met een bevolking geboren en opgevoed in de wolken — aëro-menschen — heeft Saba veel schepen waarop Sabaneesche Kapiteins 't bewind voeren, deze weten te exploiteeren, en den handel en nijverheid van omliggende eilanden bevorderen.

Op die vloot van 14 flinke schoeners vaart ook Sabaneesche bemanning wier verdiensten ten goede komt en tot bloei strekt van hun zoo dierbaar Saba

Aan die lust voor het zeeleven is dan ook de algemeene welgesteldheid op het overigens verdiensteloos Saba te danken. Van daar de mooie, net ingerichte huizen, dat goed burgerlijk bestaan, dat de meeste menschen hier hebben, vandaar ook de schaarsche armoede.

Het is alles, dank den dollar, gemaakt met de scheepvaart.

Er wordt verdiend maar ook gespaard, veel uitgegeven, maar ook veel bewaard, dat dienen moet om een menschwaardig bestaan te lijden, en een rustige gezellige levensavond te passeeren.

Doch ook aan de gevaren der zee is de Sabanees blootgesteld, moet haar grillen ondervinden, ook wel zijn leven er mede boeten.

Het is niet eens, maar meerdere malen per jaar, dat de mail berichten brengt over vergane schepen, over ongelukken en verdrinkingen van Sabaneezen.

Er zijn zeer vele families hier, die dooden te betreuren hebben bij ongelukken op zee. Doch dat schrikt den Sabanees niet af. Even welgemoed en onverschrokken zoekt hij en bekleedt hij zijn plaats op de schepen, ofschoon hem steeds immer een zelfde noodlot boven het hoofd hangt. Met beklemd gemoed en vrees in het hart ziet men hem heentrekken, doch zijn moed en lust geven troost en hoop.

Het Papiamentsche spreekwoord is hier zoo waar: „Een liefde zonder lijden, is een kroon zonder waarde".

De liefde voor de zee is Saba's roem en lauwerkrans, doch deze is zoo schoon, omdat die liefde gekoesterd wordt met veel offers.

Men schrijft ons uit Saba, wat wij hier vertaald laten volgen:

Dezer dagen hebben we hier op Saba een vertooning — ik bedoel een enthusiaste godsdienstuiting van de Free Gospel Mission gehad. Een zestal Amerikaansche Missionarissen van genoemde secte hebben hier eenige dagen doorgebracht en het geestelijk leven dier Missionmenschen wat opgeflikkerd.

Driedaagsche oefening in hun huis in Leverocktown, één service op St. John, een servicetje in de Windwarside waren de hoofdnummers van het program. Driemalen hebben zij met hooge approbatie van onze plaatselijke autoriteiten een openluchtmeeting gehouden, want, naar ik verneem, vooral onder de boomen werkt de geest Gods het beste.

Wat trommelmuziek, hoorngeblaas en mandoline-getokkel, wat geestelijke gezangen, vage explicatie van den godsdienst, uitdeelen van geschriften — n. b. onuitverkochte nummers van een tijdschrift van drie en vier jaar her — ziedaar de godsdienstmeeting.

In marsch ging het steeds van den geheiligde plaats naar het Missionhouse, waar de schare, wel verzadigd van geestelijke spijs, ontbonden werd.

Een aardige ontspanning was het in onze Sabaneesche maatschappij, die de gelederen der Katholieken heusch niet deed verdunnen, of het moest wezen door de bekeering tot die religie van een of anderen Katholiek-in naam.

P.

St. Eustatius 9 Mei.

April en Mei zijn naar ouder gewoonte, maanden van gewicht voor St. Eustatius; daar dan gewoonlijk de walvischvaarders verwacht worden, die ons eenige welvaart plegen te bezorgen door het opkoopen van jams en sweet potatoes, alsmede door een goed gebruik van rhum. Sommige schepen hebben ook Statianen aan boord, die soms, als ze spaarzaam zijn uitgevallen een aardig duitje kunnen meebrengen. Naar ik hoor, is dit jaar de walvischvloot weer met een veertiental van ons volkje versterkt. Wie echter, uit dit vertrek van het eiland mocht willen besluiten, dat op St. Eustatius zelve geen werk zou te vinden zijn, blijkt niet erg op de hoogte van den toestand alhier.

Zelfs is voor eenigen tijd een der grootere laudbouwers werkkrachten gaan zoeken op St. Barth's; en zoo kan men reeds gedurende maanden een ploeg van twintig St. Barthsmannen druk in de weer zien op ons eilandje.

Wat den Statianen gewoonlijk aanzet zijn land met zee of wel met de „States" te verwisselen is hun afkeer van zwaarder werk en vooral van landarbeid; het vooruitzicht van een luilekker leventje op zee, en het verlangen naar den dikwijls al te mooi voorgestelden toestand in het land van den dollar. Wanneer zoo nu en dan een hunner vroegere kennissen terugkeert in een mooi pak, met gele schoenen er onder en hooge boord er boven, heeft hij dikwijls geen groot redenaarstalent noodig om anderen enthousiast te maken voor het land, waar men zoo mooi gekleed gaat.

Niet weinig werden we verrast bij het lezen van het V. V. van den Kolonialen Raad over dat, wat betrekking heeft op St. Eustatius.

We vinden 't jammer, dat niet eenige leden van den Raad persoonlijk zich hebben kunnen overtuigen omtrent den toestand van ons eiland; wellicht zou de Begrooting er beter afgekomen zijn. „Er werd opgemerkt, dat, ofschoon het, oppervlakkig beschouwd, heel mooi schijnt, dat in 1911 voor ongeveer fl 32,500 aan katoen en katoenzaad is uitgevoerd, deze uitkomst wel eenigszins in een minder gunstig daglicht verschijnt, wanneer men de uitgaven nagaat, welke het Gouvernement zich daarvoor getroost.

Voor 1911 was uitgetrokken op art. 107 de som van fl 3000, terwijl op een memoriepost (art. 107 bis) fl 13,935,19 is uitgegeven."

Hierbij zij opgemerkt, dat men m. i. bij de beoordeeling van de katoencultuur, zaken van gewicht over het hoofd gezien heeft. Die betrekkelijk hooge uitgaven hebben de volgende onschatbare voordeelen ten gevolge gehad.

1o. Dat door die uitgaven de gouvernementsgronden een aanmerkelijke verbetering hebben ondergaan, en bij verkoop thans een veel hoogere waarde moeten vertegenwoordigen dan voorheen.

2o. Dat de aanplantingen met voorafgaande ontginningen, omheiningen enz. nog een betrekkelijk begin te noemen waren, en thans langzaam aan voltooid zijnde, de rente gaan opleveren en

3o. Last not least, dat door het voorbeeld van Gouvernementswege gesteld, Statius' wildernissen in bebouwd land zijn herschapen. Wie een vergelijking trekt met den uitvoer van katoen van voorheen en thans zal aanstonds een vooruitgang ten goede bemerken in het oeconomische van St. Eustatius.

Ook schijnt men niet goed te keuren de bemoeiingen van het gouvernement in de verzending van de katoen. Alhoewel we gaarne toegeven, dat in principe het gouvernement zich te onthouden heeft van op handelsgebied op te treden als concurrent van particulieren, zouden wij, en ik geloof velen met ons, het ten zeerste betreuren, wanneer in dien toestand *reeds nu* verandering gebracht werd. Iedereen weet, dat de katoencultuur nog van recenten datum is, en dat tot een volslagen gelukken, alles moet worden aangewend om den planter te gemoet te komen.

Door eene verscheping in groote hoeveelheden tegelijk, moesten de onkosten veel minder worden, en door het verleenen van voorschotten konden de planters, die voor een groot gedeelte uit de onbemiddelde klasse bestaat, onmiddelijk bij aflevering dat geld besteden tot uitbreiding hunner cultuur.

De hoogst mogelijke prijs moest vooral in 't begin zien gemaakt te worden tot aanmoediging; en wij betwijfelen wel of iemand op het eiland het zoo had kunnen of durven ondernemen. Dat thans van de katoen gemaakt wordt, wat er van te maken is, blijkt wel uit het sprekend feit, dat zelfs grootere planters, de katoen door middel van het gouvernement hebben laten verschepen.

Ook wordt er aanmerking gemaakt op het aangevraagde bedrag van fl 900 voor gewoon onderhoud van landsgebouwen. In aanmerking genomen de duurte van werkloon op ons eiland en den gezegenden ouderdom, waarin bijna alle landsgebouwen zich mogen verheugen, kunnen wij dit aangevraagde bedrag niet anders dan zeer bescheiden noemen.

Ook schijnt men niet te kunnen begrijpen, dat voor het bestede bedrag van fl 1000 de wegen niet in beteren staat verkeeren. Wederom in aanmerking genomen de duurte van werkkrachten op ons eiland, de hevige regens, die soms de wegen kunnen toetakelen, en den lossen, zanderige bodem van ons eiland, moet men nog eerder verwonderd staan, hoe ons eiland nog van alle zijden, zelfs tot op de bergen toe, goedschiks te voet of per paard te begaan of te berijden is. Trouwens geloof ik ook, dat, zoo iemand voor een gering bedrag nog veel gedaan kan krijgen, het de gezaghebber van St. Eustatius is; die zelf een practisch man is; onder wiens leiding het werkvolk graag en tevreden werkt en die de noodige inspectie niet nalaat, wanneer hij werkvolk aan den arbeid heeft. Wij hebben gemeend deze regelen te moeten neerschrijven, opdat niet door verkeerd begrip of door partijdige voorlichting, aan den geregelden loop van zaken groot nadeel berokkend worde.

Het is ons een oprecht genoegen nog juist te kunnen melden; dat de onlangs ten getale van veertig, verscheepte balen katoen, tegen bijzonder hoogen prijs aan de markt gebracht zijn; wel een bewijs, dat ook de qualiteit van de hier verbouwde katoen zeer goed moet zijn; wat volkomen overeenstemt met een getuigenis uit „The Reports on Agricultural Instruction", hetgeen luidt als volgt:

„Experiments with raising hybrid cottons have been attempted during the past year, and very promising results are hoped from the crosses between the Sea Island and the native „St. Eustatius". At the time of writing this report, the first cotton from these crosses are picked and the results both as to yield per tree and quality of lint are distinctly encouraging".

Berichten uit de Kolonie.

Inspectiereis.

Maandagmorgen is de HEG. Heer Gouverneur vergezeld van zijn Militairen Adjudant en den Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ per oorlogsbodem naar Bonaire gegaan. Tijdens afwezigheid van den Gouverneur is de Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur met de waarneming van het Bestuur belast.

Onze geachte Collega *La Cruz* ontving Woensdagmorgen een draadloos bericht, dat de *Zeeland* Maandagmiddag 5 uur voor anker was gaan liggen op de reede van Bonaire. De Gezaghebber was met de loods-boot reeds aan boord gekomen. De saluutschoten weerklonken, de Marine-kapel speelde, terwijl de Gouverneur met gezelschap per stoomsloep naar den steiger werd gebracht, waar de Landraden den Gouverneur opwachtten.

Het was een echt feestelijke achtermiddag, zoo iets heel ongewoons op het anders zoo rustige Bonaire. Het volk juichte den Gouverneur toe.

Na den volgenden morgen, Dinsdag, eerst Politie raad gehouden te hebben, verleende Z. H. E. G. publieke audiëntie.

Na afloop der audiëntie werden de Publieke en Bizondere scholen bezocht.

Des middags gaf de Marine-kapel op 't overwachts een concert, zoodat er slechts weinig publiek aanwezig was. De Gouverneur liet de muzikanten trakteeren.

Woensdagmorgen vertrok de Gouverneur naar Rincon. Donderdag heeft de Heer HENRIQUEZ een conferentie gehouden over het hoedenvlechten in „Dentera", „Playa p'abao" en „Nikiboco". Vrijdag is de Gouverneur wederom per *Zeeland* teruggekeerd.

Bevroren vleesch.

Reeds vroeger waren wij in de gelegenheid melding te maken van de oprichting eener groote Maatschappij te Puerto Cabello ten doel hebbende vleesch in bevroren toestand naar het Buitenland te verzenden. Verleden week, nu, is een flinke bezending hier naar Curaçao gezonden, waarvan ook wij een proefje ontvingen. Meerdere personen, die ook dit vleesch geproefd hebben, zijn met ons van meening, dat het uitstekend van kwaliteit was en buitengewoon sappig en geurig.

Wat wij nu met deze maatschappij van Puerto-Cabello te maken hebben, vraagt men misschien?

Och, wij dachten zoo, of het niet mogelijk zou zijn geregeld een flinke partij bevroren vleesch van Puerto Cabello naar Curaçao te verzenden, de vleeschvoeding zou er sterk bij winnen. De beestjes, die hier geslacht worden, hebben te lang hun sappige weiden gemist om nog malsch vleesch te kunnen geven. Invoer van een beter soort vleesch is werkelijk in het algemeen belang.

Nederland laat wel bevroren vleesch uit Argentinië komen, maar wij behoeven het, gelukkig, zoo ver niet te zoeken. Onze moderne slagerij is vlak in de buurt.

Bij nadere informatie zijn wij te weten gekomen, dat het bevroren vleesch van Puerto Cabello zeker niet duurder zal komen dan het rundvleesch, wat hier verkocht wordt.

Welk ondernemend man beproeft het nu eens met deze nieuwe import?

Laat ons bevroren vleesch gaan koopen in Venezuela en Venezuela bevroren visch van Curaçao!

Onze Haven.

De Commissie voor de Handelspolitiek zegt in haar rapport o.a.

In vergelijking met andere West-Indische havens biedt de haven van Willemstad als zoodanig eenige onmiskenbare voordeelen aan: zij is van nature bevoorrecht; de schepen vinden er een ruime en rustige ligplaats; de haven is, evenals andere benedenwindsche, orkaanvrij, hetgeen niet het geval is met de bovenwindsche, als Kingston (Jamaica) Havana (Cuba), San Juan (Portorico), Charlotte Amalia (St. Thomas), St. George (Bermuda), Port Castries (St. Lucia) en Fort de France (Martinique).

Kolenhavens.

Het plan bestaat om aan het begin en het einde van het Panamakanaal enorme voorraden steenkool op te slaan, die zoo goedkoop mogelijk zal geleverd worden. Winst wordt hierbij niet beoogd, slechts moeten de onkosten gedekt worden.

Reeds hebben wij gemeld, dat de snelste methode van kolen, zooals te Rotterdam gebruikelijk is, ook daar zal worden toegepast. De kolentransbordeurs van Rotterdam, met schepemmers langs een ketting zonder eind, zijn een specialiteit van Rotterdam en konden tot dusverre daar alleen gebruikt worden, waar de steenkolen in zeer groote lichters worden aangevoerd. Bij het gebruik van kleinere schepen zouden transbordeurs als deze practisch niet te gebruiken zijn. Op het oogenblik zijn op de werf der firma A. F. SMULDERS te Schiedam en J. en K. SMIT te Kinderdijk twee machines in aanbouw van niet minder dan 1000 tons capaciteit per uur.

Voor belangstellenden berichten wij, dat de Gemeente Rotterdam een werkje heeft uitgegeven getiteld: „De haven van Rotterdam" in het Hollandsch, Fransch, Duitsch, Engelsch en Spaansch, te verkrijgen bij de firma W. L. en J. BRUSSE te Rotterdam.

Curaçao ziet dus met welk een krachtigen concurrent wij te maken zullen hebben. Wil Curaçao nu werke een kolenhaven blijven in de toekomst, en willen wij voorkomen, dat onze kolenhaven in plaats van te winnen zal verliezen bij de opening van het Panamakanaal, dan dunkt ons het allereerst noodig, dat eens ernstig worde nagegaan, wat er op dit gebied in de andere havens zal geschieden. De nieuwe verbeteringen dáár aangebracht, moeten ook hier zoo spoedig mogelijk worden ingevoerd. Met Colon en Panama behoeven we niet te concurreeren, dat zal wel boven onze macht liggen, maar daar zijn nog wel andere havens, waar we wel rekening mede te houden hebben, en die we best vóór kunnen blijven.

Zou het geen aanbeveling verdienen, dat een der leden van de Kamer van Koophandel een studiereis ging maken en hierover verslag uitbrengen? De tijd dringt.

Intusschen verheugen wij ons over het feit, dat wij in de *Shipping Illustrated*, onder verschillende reclame-advertenties voor kolenlevering in Trinidad en St. Thomas, er ook eene vonden van de *Curaçao Trading Company* en onder de 4 illustraties 2 van de kolenwerf der firma S. E. L. MADURO & SONS, met zeer waardeerend bijschrift over het onlangs behaalde snelheidsrecord van 157 ton per uur. Uitstekend! Reclame is allernoodzakelijkst, maar ook modernisering van het bedrijf.

't Gaat beginnen.

Heden zijn met de *Prins Maurits* 1 sergeant en 5 genie-soldaten gekomen om door middel van springmiddelen rotsen en riffen weg te ruimen en onze haven te verbreeden. De namen hebben wij reeds vroeger medegedeeld. 't Zijn bovenste beste jongens. Het *Prov. Utr. en Sted. Dagblad* schrijft naar aanleiding van hun vertrek: De aard der uit te voeren werkzaamheden en het internationale karakter der plaats (zooals men weet, wordt de haven van Willemstad veelvuldig door handels- en oorlogsschepen van vreemde mogendheden aangedaan) vorderden eene keuze uit de vele gegadigden die waarborg zou geven voor ijver, nauwgezetheid en voorbeeldig gedrag."

Als zij nu ook nog blijk geven uitstekend op de hoogte te zijn van de werkzaamheden, waarvoor ze werden uitgezonden, kunnen we alleszins tevreden zijn.

Er is reeds last gegeven om het kruithuis te verplaatsen, alsmede werd een klein loodsje gebouwd ter bewaring van den wekelijkschen opslag der springmiddelen, waartoe de werklui vrije toegang moesten hebben, wat bij het grootere kruithuis niet kon worden toegestaan.

Spoedig hopen wij de eerste dynamietontploffing te hooren, onder zee natuurlijk.

Opgepast.

In den tegenwoordigen „duren tijd" was men er in Nederland toe gekomen, ter vervanging van bruine boonen, zoogenaamde Rangoon-boontjes te eten, die per kop 6 cts kosten, terwijl voor dezelfde hoeveelheid bruine boonen 18 cts moet worden betaald. Het zijn de uit Indië voor veevoeder geïmporteerde Kratokboontjes, een soort grijze, gespikkelde en paarse boonen, die een belangrijk gehalte aan blauwzuur bevatten, in het bizonder de paarse. Opgezet met veel water en goed afgekookt, zijn deze boonen als voedsel voor het vee onschadelijk. Voor den mensch blijkbaar niet, daar er in Nederland meerdere gevallen van vergiftiging door het gebruik van rangoonboonen geconstateerd werden.

Ook hier worden deze boontjes ingevoerd.

Oppassen is dus de boodschap.

Koloniaal Instituut.

Men klaagt wel eens over gebrek aan belangstelling in Nederland voor de Koloniën.

Een zeer verblijdend teeken wijst er echter op, dat, in sommige kringen althans, wel degelijk groote belangstelling heerscht.

Wij hebben voor ons het eerste jaarverslag van het „Koloniaal Instituut," in het leven geroepen om de nuttige werkzaamheden van het Koloniaal Museum te Haarlem belangrijk uit te breiden en meer dienstbaar te maken aan de bevordering der wetenschappelijke, industrieele en andere belangen, voortvloeiende uit de wederzijdsche verhouding tusschen Moederland en Koloniën.

Deze centrale stichting werd te Amsterdam gevestigd. En in 6 maanden tijds was door belangstellenden de som van f 960.000 bijeen gebracht. Een oproeping werd hierna door geheel Nederland gedaan, met het gevolg, dat einde Februari 1911 een som van f 1,300.000 bijeen was. Het totaal van het ter beschikking staande kapitaal beraagt thans f 1,600.000, daar de Gemeente Amsterdam ook nog een bijdrage schonk van f 300,000.

Zijn dit geen verblijdende teekenen, dat de belangstelling voor de Koloniën in Nederland toeneemt? Wij verheugen er ons ten zeerste over en hopen in de toekomst veel van dit trekken uit het flink opgezette „Koloniaal Instituut."

Vaarwel.

Luitenant H. A. STORK, op zijn verzoek ontheven van verdere detacheering bij ons garnizoen, is met zijn familie per *Prins Frederik Hendrik* naar Nederland teruggekeerd. Bij het vertrek speelde de militaire kapel.

Dario Salas

de nieuw gediplomeerde opticiën heeft een zaak geopend in brillen etc.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de firma C. WINKEL & ZONEN verschillende reclame-artikelen van *Schweppe's* ginger ale, sodawater etc.

Reclame.

De Commissie voor de Panama-Pacific Wereldtentoonstelling heeft zich dezer dagen geconstitueerd. De Heer H. P. DE VRIES werd gekozen tot Voorzitter en de Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ tot Secretaris.

✠ Frederik VIII,

Koning van Denemarken, met zijn familie te Hamburg vertoevend, is daar plotseling dood gebleven, toen Z. M. alleen een wandeling maakte. De Politie, het lijk niet herkennende, bracht het eerst naar het Hospitaal en later naar de plaats waar drenkelingen bewaard worden om herkend te kunnen worden door de familie.

Door het lange uitblijven, van den Koning ongerust geworden zond de Koningin iemand uit om Z. M. op te zoeken, en nu werd het tragisch einde van den Vorst spoedig bekend.

Het lijk zal gebalsemd met een oorlogsboot naar Kopenhagen worden overgebracht.

De opvolger van Frederik VIII is zijn oudste zoon, die reeds den eed heeft afgelegd en den naam heeft aangenomen van Christiaan X,

Koloniale Postspaarbank.

Gedurende de maand Februari is ingebracht.

Kantoor		Bedrag
Willemstad		f 4.268.45
2e district		26.80
3e „		1.50
4e „		16.80
5e „		6.75
Oranjestad	Aruba:	92.25
3e district	„	—
Kralendijk	Bonaire:	225.90
Rincon	„	22.75
Philipsburg, St. Mart. NG.		5.373.27
Oranjestad, St. Eust.		1.40
Bottom, Saba		375.90
Windwardside		15.—
	Samen:	f 10.565.37
	Terugbetaald:	f 7.499.60

Regenval.

gedurende de maand April 1912.

Fort Amsterdam	3.4	m.M.
Westpunt	5.2	„
Plantage Siberie	16.3	„
Klein Sta. Martha	4 5	„
Hoffi Abao	20.7	„
Cas Chikito	0.	„
Groot St. Joris	0.	„
Klein St. Joris	0.	„
Santa Rosa	6.5	„
Beekenburg	0.	„
Noordkant	2.5	„

De lucht begint, God zij dank, wat losser te worden en van tijd tot tijd valt er weer een buitje. Wie weet hoe spoedig we een flkschen regen krijgen! 't Is hoog noodig, vooral in de stad, waar de meeste regenbakken leeg zijn.

Muziek uitvoering.

Maandagavond om 7,30 OVERZIJDE

te geven door de Marine-Kapel.

PROGRAMMA.

1. Feestgroet............ marsch v. Gallin
2. Ouverture Mignonnette... J. Bouwman
3. La Jolie Danseuse...... Wals. J. Kalma
4. Chere Brunette........ Polka pour Piston

PAUZE.

5. Met Frisschen moed... Marsch. A. Kern
6. Millane............ Wals. Concert V. J.
7. L'orfanelle... Schottisch. M. J. H. Ressels

Wij heeten „Onze Jantjes" hartelijk welkom binnen onze kolommen, die altijd voor hen openstaan, en waarin wij hen heel dikwijls hopen aan te treffen.

Officieele berichten.

Aan den officier van gezondheid 2de klasse van het leger in Nederlandsch-Indië, thans belast met de waarneming der betrekking van Chef van den militairen Geneeskundigen dienst alhier, J. H. M. ELLIS, is tot herstel van gezondheid, zes maanden binnenlandsch verlof verleend, met vergunning dit verlof buiten de kolonie door te brengen; en de officier van gezondheid 2de klasse van het leger in Nederlandsch-Indië, thans gedetacheerd bij de landmacht op Curaçao, PH. F. DE HASETH MÖLLER, is tijdelijk belast met de betrekking van den Chef voornoemd.

Het door den Gezaghebber van Bonaire tot herstel van gezondheid verleend verlof van acht dagen aan den kommies der belastingen te water aldaar CHRIS THOMAS, is goedgekeurd.

Aan den 1ste Commies ter Inspectie der belastingen, tevens Sub-ontvanger der invoerrechten en accynzen, Algemeen Rapporteur bij den Kolonialen Raad en Secretaris van den Raad van Beroep voor de Grond- en Gebruiksbelasting alhier, P. L. B. DE HASETH is op grond van meer dan tien jaren onafgebroken dienstijd in de kolonie, zes maanden verlof naar Nederland verleend.

Het door den Gezaghebber van St. Martin N. G. aan den marechaussee 1ste klasse P. MACKAY verleend verlof van veertien dagen is goedgekeurd.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

115 ratten

35 muizen.

Een scheepvaart-conferentie.

Aan het „Berliner Tageblatt" wordt van bevoegde zijde het volgende gemeld omtrent de scheepvaartconferentie, die op 6 Mei te Berlijn bijeen zou komen.

Veiligheid op zee gaat boven snelheid en comfort. Dit principe zal het grondbeginsel zijn van de scheepvaartconferentie, Aan de conferentie is een bespreking van autoriteiten op scheepvaartgebied met staatssecretaris Delbrück voorafgegaan, waarin het door het ministerie van binnenlandsche zaken opgestelde program den basis vormde. Dit program kan men in vier hoofdstukken verdeelen, het loopt n. l. over de reddingsmiddelen, over de instructie der schepen meth et oog op de veiligheid, over de draadlooze telegrafie en ten slotte over een internationale overeenkomst, bepalende de route, die passagiersschepen door den Atlantischen oceaan moeten volgen.

De Duitsche deskundigen kwamen tegen een vermeerdering van het aantal reddingsbooten op, maar drongen aan op maatregelen om het zinken der schepen zooveel mogelijk te vertragen, zoodat men er tenminste op kan rekenen, dat het schip 12 uren en niet 2½ zooals bij de „Titanic”, blijft drijven.

De „Titanic” was weliswaar voorzien van waterdichte schotten, maar deze waren niet hoog genoeg in het schip gelegen. De diepgang van het schip was 10½ meter en de schotten bleven beneden de waterlijn. In de nieuwgebouwde schepen zullen de schotten nog een verdieping hooger moeten reiken.

Wat de reddingsmiddelen betreft achtten de deskundigen vlotten het practische. Een vlot is zelfs bij stormweer gemakkelijker uit te zetten en een groot aantal personen kunnen op zulk een vlot geborgen worden. Dan moet men er natuurlijk toe overgaan motorbootjes aan boord van de groote stoomers te hebben om vlotten en sloepen op sleeptouw te nemen.

Een der deskundigen wees er echter terecht op, dat door de draadlooze telegrafie een verandering in den toestand is ontstaan. Immers de reddingssloepen moeten zooveel mogelijk bij de plaats des onheils blijven, omdat de draadlooze telegrammen de plaats van het verongelukte schip aangeven, en de schepen hier hulp zullen gaan brengen.

Er zal ook worden aangedrongen, dat op de groote stoomers niet alleen een marconigrafische dagdienst, maar ook een nachtdienst zal worden georganiseerd. Ook zal de route internationaal vastgesteld worden en wel zuidelijker om de ijsvelden te vermijden. De deskundigen willen de Berlijnsche conferentie slechts beschouwd zien als een voorbereiding voor een internationale overeenkomst. Engeland en de andere zeemogendheden en staten moeten toetreden.

Aloecultuur.

De Heer J. B. Dussel, wn. landbouwkundige, heeft de schoolvacantiebeurt voor een dienstreis naar Aruba in het belang der aloëcultuur enz.

Buitenland.

ENGELAND.

Home-rule voor Ierland aan de orde.

Nu het einde der groote mijnwerkersstaking eindelijk gekomen is, komt een voor het Vereenigde Koninkrijk hoogst gewichtige politieke gebeurtenis aan de orde. Wat „the grand Old Man” wijlen William Gladstône met zijn reusachtige regeeringskunst niet kon klaar spelen, hoopt thans het liberale ministerie Asquith te bewerkstelligen. Het heeft namelijk reeds onlangs „home-rule” (zelf-bestuur) voor Ierland bij het Parlement ingediend. Bij deze gelegenheid brengen de Engelsche bladen herinneringen van de ingediende home-rule ontwerpen van de jaren 1886 en 1903, waarbij zij niet verzuimen te wijzen op de geweldige belangstelling door de indiening van het ontwerp, indertijd in het Lagerhuis gewekt. De „Morning Post” brengt het ontwerp van 1913 onder de aandacht harer lezers.

„In dit jaar — zoo herinnert het blad — werden de deuren van het Huis eerst tegen den middag geopend en een lange rij van afgevaardigden stond voor deze deuren te wachten, ten einde zich een goede plaats te kunnen verzekeren. Toen de deuren geopend werden, drong men met zooveel geweld binnen, dat een der afgevaardigden, die struikelt en viel, bijna door zijn mede-wetgevers zou zijn doodgetrapt, indien niet John Burns en eenige anderen een kring om den gevallene hadden gevormd en hem hadden opgeholpen. Het was een ware bestorming van 't Huis, waarbij meenigeen alles behalve parlementaire stompen en duwen opliep.

Het is te hopen, dat men thans wat kalmer te werk zal gaan.

Het was te verwachten, dat de bekende mannen van Ulster, die reeds een paar maanden geleden zoo'n geweldig kabaal tegen home-rule hebben geschopt, thans aan den vooravond van de indiening van het wetsontwerp niet rustig bij de pakken neer zouden zitten. Zij hebben daarom ook te Belfast een kolossale anti-homerule meeting gehouden.

Ongeveer 100.000 leden van Orangitische en Unionistische vereenigingen trokken daar uit het centrum der stad naar de Agricultural Show-grounds te Balmoral, waar zij voor Bonar Law en andere Unionistische leiders defileerden.

De optocht duurde drie uren. Daarna werd de bijeenkomst door den Lord Primaat van Ierland (een Anglikaansch bisschop. Red. Am.) met gebed geopend.

Sir Edward Carson sprak de openingsrede uit. Deze spreker voorspelde, dat ook nu weer de voorstanders van home-rule den nederlaag zouden lijden.

Wel was het gevaar thans ernstig, maar men zou het met mannemoed tegemoet gaan, vooral nu men kan rekenen op den steun van Bonar Law en de groote unionistische partij. Zoo noodig, zou men de regeering met geweld bestrijden. Als de tijd gekomen was, zou men gereed zijn met eigen wapens zijn eischen door te voeren; en Sir Edward Carson riep alle aanwezigen op om met hem te verklaren: „Onder geen omstandigheden zal ik mij aan home-rule onderwerpen”. Een oproep, die algemeen weerklank vond.

Dit opgewonden taaltje van den „honourable” heer Carson riekt intusschen sterk naar opruiing en aansporing tot geweldpleging, wanneer die dollemannen van Ulster niet hun zin krijgen. Natuurlijk moest ook de leider der Unionistische partij, Bonar Law, zijn duit in 't zakje werpen. En hij deed dit met zooveel ostensatie, alsof hij er een pond sterling in wierp.

Bonar Law dan beweerde, dat men al het mogelijke in 't werk zou stellen, om een samenzwering te doen mislukken, zoo verraderlijk als nog nooit tegen het leven van een groot volk was gesmeed. Vervolgens stak hij de Unionistische partij een wapperende pluim op den hoed, voorspellende dat haar terugkomst tot de regeering eene wijziging der fiscale politiek zou meebrengen, die vooral Ierland zou ten goede komen.

Ten slotte werd onder groote geestdrift een motie aangenomen, waarin Ulster's onwankelbaar verzet tegen een afzonderlijk Iersch parlement werd uitgesproken.

Hopen wij intusschen, dat ondanks al dit „windgeblaas”, Ierland zijn home-rule krijgt.

Onlangs werd dan de home-rule bill, die door de regeering in afwijking van vorige gelegenheden herdoopt s met den naam van „Iersche regeeringswet” door minister Asquit in het Lagerhuis ingediend. Wel was het Huis nagenoeg voltallig, maar de enorme en rumoerige drukte uit de jaren 1886 en 1893 ontbrak, ofschoon donderende toejuichingen werden aangeheven toen John Redmond, de leider der Iersche unionisten, Bonar Law de aanvoerde der Conservatieven, Carson, de promotor der Iersche Unionisten en minister Asquith, de vergaderzaal binnentraden. Laatsgenoemde begon zijne redevoering met de verzekering, dat, ondanks alle staatkundige veranderingen, die er sedert 1893 hadden plaats gegrepen, het aandringen en het aanhouden van de Iersche eischen aangaande zelfbestuur onveranderd waren gebleven.

Verder wees de premier op den invloed van het karakter van de Iersche stemmen, uitgebracht ten gunste van home-rule en wijdde voorts uit over de tegenwerpingen der unionisten van Ulster aangaande de voorgestelde wijziging. Hij had nimmer de kracht en de beslistheid van hun verzet tegen home-rule onderschat, en de regeering had het evenmin over het hoofd gezien bij het opmaken van haar wetsontwerp, maar niettemin kon de regeering het recht van een betrekkelijk geringe meerderheid niet erkennen, vooral waar er zorg voor was gedragen, hun speciale belangen te beschermen tegen het veto van de aanzienlijke meerderheid hunner landgenooten uit Ierland.

Home-rule voor Ierland beschouwde de regeering als de eerste stap in de richting eener staatkunde, waarbij het parlement te Londen wordt ontheven van de noodzakelijkheid, zich bezig te houden met aangelegenheden van louter plaatselijken aard in de verschillende gedeelten van het Vereenigde Koninkrijk en ze over te laten, aan voor dit doel speciaal gekozen vertegenwoordigers.

Komende tot de inrichting van het Iersche Parlement, verklaarde de eerste minister, dat dit Parlement bestaan zal uit een Senaat en een Tweede Kamer, maar het opperbestuur van de Koninklijke regeering zal onaangetast blijven. De Tweede Kamer zal uit 164 leden bestaan en van dit getal zullen 59 het district Ulster vertegenwoordigen.

Asquith zeide het bijzonder wenschelijk te achten, dat Ieren als vertegenwoordigers der minderheid, in den Senaat — die uit 40 leden zal bestaan — zullen zetelen. Echter, aangezien er in Ierland bijzonder heerschende toestanden zijn, zal deze Senaat voor het eerst benoemd worden door de regeering en wel voor een bepaald aantal jaren. Maar de leden zullen om de beurt aftreden, terwijl hun plaatsen zullen worden ingenomen door Senaatsleden, benoemd door de Iersche wetgevende macht.

De Iersche Tweede Kamer zal slechts de macht hebben wetten te maken, omtrent aangelegenheden, die uitsluitend betrekking hebben op Ierland.

Een der artikelen verbiedt het Iersche parlement een wet te maken, waarbij direct of indirect eenige godsdienst wordt ingesteld of geldelijk gesteund, of waarbij de vrije uitoefening ervan wordt verboden, of waarbij eenigen voorkeur, voordeel of voorrecht wordt verleend, of waarbij onbevoegdheid of nadeel ten aanzien van het godsdienstig geloof of den geestelijken staat wordt opgelegd, of waarbij van eenig godsdienstig geloof of plechtigheid een geldigheidsvoorwaarde van het huwelijk wordt gemaakt.

Uit de bepaling dat de lord-luitenant van Ierland, het recht van veto of schorsing zal verkrijgen betreffende iedere wet, volgens instructie der regeering te Londen, blijkt, dat de wetgevende macht van het Iersche Parlement een geduchten breidel zal worden aangelegd.

De financieele aangelegenheden van Ierland besprekend, zeide de eerste minister, dat er op het oogenblik een tekort is van 1½ milioen pond sterling op het Iersche bestuurswetsontwerp. Hij voorzag den tijd, waarop er geen tekort meer zou zijn, maar inmiddels zouden alle belastingen bij voortduring worden uitgekeerd aan den keizerlijken schatbewaarder, terwijl terwijl een bedrag, gelijk aan de kosten der Iersche diensttakken, door den keizerlijken aan den Ierschen schatbewaarder zou worden uitbetaald.

Verder zal er in het eerste jaar een bedrag van 500.000 pond sterling aan Ierland worden uitgekeerd. Deze uitkeering zal ieder jaar met 50.000 pond worden verminderd, tot een bedrag van 200.000 pond is bereikt, terwijl Ierland in het bezit blijft van de voordeelen, voortvloeiend uit alle bezuinigingen, die het in zijn beheer weet aan te brengen.

Met het oog op de beperking in de wijzigingen der belastingen en rechten zal het Iersche parlement geen belasting kunnen heffen, uitgezonderd van artikelen, die in Groot-Brittanje belastbaar zijn, en evenmin zal het eenige belasting met een grooter bedrag kunnen verhoogen dan met vermeerdering van de opbrengst met 10 % zou opleveren. Het zal echter de algemeene contrôle verkrijgen over accijnzen en rechten, en dientengevolge ook over de douanenrechten op bier en spiritualiën.

Spreker eindigde zijne uiteenzetting der Iersche regeeringswet met de stellige ontkenning, dat het Kabinet het home-rule ontwerp had ingediend onder den druk der nationalisten. De indiening van het wetsontwerp was het gevolg zijner persoonlijke, diepgevoelde overtuiging.

De regeeringspartij juichte Asquith, toen hij had uitgesproken, luide toe.

Carson, de leider der mannen van Ulster, kreet het wetsontwerp uit als fantastisch, bespottelijk en bedriegelijk.

Redmond en Macdonald, deze laatste in naam der arbeiderspartij, prezen de wet als grootsch en rechtvaardig.

Advertentien.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 18 MEI — 1 JUNI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Pr Fr Hendrik	H J v d Goot	19 Mei	New-York	20 Mei	Amsterdam
Philadelphia	H Highborn	21 „	La Guayra	22 „	New-York
Merida	A Johanson	23 „	Maracaibo	23 „	Pto. Cabello
Zulia	S S Morris	25 „	New-York	25 „	Maracaibo
Prins Maurits	P Koningstein	25 „	Amsterdam	26 „	New-York
Merida	A Johanson	27 „	Pto. Cabello	27 „	La Guayra
Zulia	S S Morris	30 „	Maracaibo	30 „	New-York
Caracas	Furst	30 „	New-York	30 „	La Guayra
Merida	A Johanson	29 „	La Guayra	30 „	Maracaibo
Pr. Willem III	C. v. Baaren	2 Juni	New York	3 Juni	Amsterdam
Avala	J H Canham	13 Mei	Philadelphia	?	?
Eva	A Ellis	18 „	Norfolk	?	?
Calypso	J D Chisholm	13 „	Sto Domingo	17 Mei	Vela de Coro
Schwarzwald	R Rauschenplat	15 „	Colón	17 „	Hamburg
Legazpi	A Cormellas	22 „	Colón	22 „	Barcelona
Orator	Packe	18 „	Liverpool	20 „	Galveston
Citta di Milano	Casella	23 „	Genova	23 „	Colón
Odenwald	H Rose	26 „	Pto Colombia	28 „	Hamburg
Graecia	G v Luckner	2 Juni	Hamburg	2 Juni	Pto Colombia

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Venus V	18 Mei	La Guaira	*Dreadnought H*	19 Mei	Aruba
J. Blackwood I	19 „	Colón	*Juan Luis H*	20 „	Aruba
Gallarda V	20 „	Maracaibo	*Olga Lucila C*	21 „	Rio Hacha
Meda H	20 „	Maracaibo	*Saeta*	21 „	Vela de Coro
Gacela H	20 „	Maracaibo	*Zelma H*	21 „	La Guayra
Margarita C	21 „	Rio Hacha	*La Preferida H*	22 „	Maracaibo
Dreadnought H	22 „	Aruba	*Gallarda V*	25 „	Pampatar
Olinda H	24 „	Barahona	*St Domingo*	24 „	Sto. Domingo
Hirondelle H	24 „	Maracaibo	*Margarita*	24 „	Aruba
			Angelica	25 „	Sto. Domingo
			Dreadnought	28 „	Isl. Barlovento

H. M. **ZEELAND** is 20 Mei vertrokken naar Bonaire en gisteren 24 Mei weer onze haven binnengeloopen.

Drukker:

B. L. BOGAERS.